

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
nr. 404
Marți,
7
Iulie
1992
5 lei

De la stînga la stînga

În viața politică românească de azi te poți aștepta la absolut orice: la „una pe față, alta pe dos” (apropo la data alegerilor — votată în Parlament); la propuneri de genul „presa trebuie să prezinte puterii fiecare articol cu două zile înainte de apariție” (pentru acuratețea... informației — Legea Plătică!); privatizarea — mare, mică, medie etc. — originală dar... după un model cehoslovac a la Severin ș.a.m.d.

Emanatiile cele mai originale însă vizează sfera strict politică. Acum că se pregătește campania electorală și răsar, din fel și fel de brazde daco-romane, români-candidați-la-președinție avem un peisaj atât de colorat încît au început să ne doară ochii. Dospesc tot felul de coaliții, avînd drojdii din cele mai diferite: **puterea** cu contestatarii ei; contestatarii cu contestatarii lor; tricolorii cu roșii; roșii cu verzi... Asta-i! Te faci frate cu dracul pînă treci puntea spre ciolan. Dar dacă pe mîlul celălalt nu găsești decît un os lustruit de vreme sau... ruși (adică, gîndaci de bucătărie)? Dar asta, deocamdată, nu are — pentru unii — importanță. Bunăoară, partida democratică a salvării naționale iliesciene are nevoie de orice goz. Aruncă momeli și în stînga (comunistă — Verdet) și în dreapta (naționalist-comunistă a lui C.V. Tudor). Rîma e grasă, apetisantă și prinde. Pești mai mari sau mai mici. Dar să nu uităm un lucru istoric. Lenin așa a început marea revoluție în Rusia. Micul său partid bolșevic (ce ironie) a devenit balșoi prin promisiuni, prin alianțe cu marii menșevici (altă ironie!) cu social-democrații (naivii!) cu naționaliștii cu... pînă i-a prins în plasa comunismului. Apoi i-a decapitat. Pe cei rămași fără căpetenie, i-a dizolvat în marea partid bolșevic prin sorbul nemilos al puterii. Și a rămas partidul unic, afoatefăcătorul (de crime). Iliescu Ion cunoaște bine lecția leninistă, aplicată și la noi după 1944. Deci, veniți cu noi că avem noi leac pentru voi. Și astfel, de la extrema stînga pînă la extrema dreapta — e adevărat, plevușca — ingenuchează hipnotizată de „largă concentrare democratică” emanată pentru un unic scop și unic partid: Iliescu. Ziceam, plevușca. Dar nu uitați că specia asta politică trăiește în bancuri (colorii) care intră ușor în plasă.

La urma urmelor, fiecare în bancul lui, cu valul lui și în plasa cea mai bine țesută. Vivat!

Traian SUCIU

„Un om ca toți ceilalți”

— DI. EMIL CONSTANTINESCU — candidatul Convenției Democratice la președinția României — la început de drum —

Cel pe care sortii l-au ales să se opună trecutului, deci lui Iliescu, a apărut surprinzător în viața politică românească. Dincolo de tactul și modestia prin care a abordat electorii Convenției Democratice el dispune și de premize furnizate de situația obiectivă în care se află țara.

ca basarabeni să uite că sint... basarabeni.

Scria cîndva Mihai Eminescu: „A rosti numele Basarabia e una cu a protesta contra dominațiunii rusești. Numele Basarab există cu mult înaintea vremii în care acest pămînt devenise românesc; acest nume singur e o istorie întreagă”.

Întotdeauna imperialiștii și-au dorit să confişte și apoi să rescrie Istoria. Ceea ce a fost veșnic începutul sfîrșitului oricărui imperiu.

Ovidiu TOMULEȚIU

Emil Constantinescu este, poate, omul public al măsurii adecvate acestui moment (măsură înțeleasă în sensul vechi grecesc: cel ce știe să-și pună limite, poate organiza haosul și face din el o lume). Dacă tot ceea ce e real este și necesar (Hegel), dacă fiecare popor are într-un anumit moment istoric exact conducătorul pe care-l merită, și dacă, ei bine, la 20 mai '90 pentru mentalitatea de atunci Iliescu a părut mai bun, înclin să cred că, pentru septembrie 1992, Emil Constantinescu e mai potrivit decît Ion Iliescu.

Ceva mă face să ghicesc în rectorul Universității din București o soluție politică similară opțiunii pentru Căzăr: aproape necunoscut, reușește ca și acela să apară drept omul tuturor fracțiunilor Convenției Democratice. Lucru foarte important, căci pentru aceste alegeri esențială era păstrarea unității

Convenției. Deasupra tensiunilor inerente oricărei coaliții, el a putut, astfel, ocoti personalități politice de mare valoare și aplomb.

La o întîlnire cu directorii campaniei electorale a G.D. din toată țara, care a avut loc sîmbătă, 4 iulie a.c. la sediul P.N.T.C.D. din București, Emil Constantinescu a făcut cîteva remarci ce merită consemnate pentru opinia publică. Ele sînt linii în plus, care, pe lingă datele biografice oferite de toată mass-media, conturează alte fațete ale personalității sale.

„Cred că sînt un om ca toți ceilalți, obișnuit — spune domnia sa. Am avut destulul tipic al românilor din timpul dictaturii comuniste. Stau la bloc, la etajul IX, am o familie cu doi copii studenți și o mașină la care tot repar.

(Continuare în pag. a III-a)
A consemnat Lucian FILIP

PE NISTRU ÎN JOS

În Basarabia, pe Nistru în jos, a început Judecata de Acum a Neamului Românesc. Ori vom fi în stare să ținem piept agresiunii imperiului de la răsărit, ori vom fi amenințați cu pieirea. Mai întîi a Basarabiei. Apoi...

Diversiunea creării în stînga Nistrului a unei republici-fantomă, rusofone, a degenerat în genocid. În Transnistria a tunat și s-au adunat căpoșii regimului bolșevic al unui imperiu intrat de-acu în putrefacție și bandele de cazaci și alți mercenari înarmați, scursori ale străfundurilor celor mai obscure tendințe din Comunitatea Statelor Independente. Odată grupate aceste forțe ale întinericului s-a petrecut inevitabilul: agresiunea armată împotriva Basarabiei, care a refuzat să recunoască independența așa-zisei republici nistrene. În paralel cu luptele crîncene, care au cuprins ambele maluri ale Nistrului, s-a dus și se duce o campanie a dezinformării. Serviciile secrete rusești au răspîndit pe toate căile, în întreaga lume, sumedenie de aberații privind agresiunea românilor asupra bieților nistreni și a „pașnicei” Armatei a 14-a care, chipurile, încearcă să-i potolească pe combatanți. Iar imparțialitatea comandantilor Armatei a 14-a este tipic imperialistă: cu o mîină îi string de gît pe basarabeni, iar cu cealaltă întind arme oamenilor lui Smirnov.

Desigur, se întreprind sustinute tratative diplomatice. Comunitatea internațională își exprimă îngrijorarea, și trimiși în zonă emisari ai O.N.U. Statele Unite acordă Basarabiei clauza națiunii celei mai favorizate. Pe de altă parte, Federația Rusă pretinde că România nu are ce căuta la masa tratativelor. Mai mult chiar, diplomații federației kaghebiste afirmă că armata română s-a implicat în conflict. Pe cînd capii Republicii România susțin sus și tare că românii nu au trimis nici arme, nici militari în Basarabia. Așa este. Românii sînt pe pămîntul Basarabiei încă de pe vremea cînd noțiunea de „republică” nu făcea parte din fondul principal de cuvînte al limbii române.

Deci, se duc tratative, se exprimă îngrijorarea marilor sau mai micilor puteri ale lumii. Iar în acest răstimp românii sînt atacați cu gloanțe dum-dum, cu obuze sau cu rachete „Alazan” și „Grad”. Nu sînt cruțate nici locuințele, magazinele sau școlile. Nici măcar bisericile. Cu atît mai puțin femeile sau copiii. Iar mai nou, lunetiștii nistreni trag pînă și în cei care-și petrec morții pe ultimul lor drum.

Pe Nistru în jos basarabeni sînt uciși pe capete. Imperialiștii ruși vor iarăși nu doar să le ia pămînturile, nu doar să-i facă să se teamă a recunoaște că sînt români. Imperialiștii vor încă și mai mult:

Ce-i al lui, e pus de-o parte

Pe agitata piață românească și-a făcut intrarea un produs absolut original, care își cere și el dreptul de a putea fi vîndut, precum orice mișcă-n țara asta. Noul produs este **certificatul de proprietate** eu care ar trebui să ne oblojim o parte din rănile moștenite. Efectul compensatoriu al certificatului de proprietate va fi însă un efect de viitor, un efect, cum s-ar zice, întîrziat. Asta se străduiesc să ne convingă cei care au născocit sistemul respectiv. Certificatul de proprietate, este, așadar, o hîrtie cu care putem să le dovedim celor care nu vor să ne creadă, că noi am rămas în continuare stăpîni și beneficiari. Cunoscută fiind o discretă înclinație a unora dintre noi de a ne vinde țara, iată-ne puși la adăpost de orice pericol din această di-

recție. Fiecare este liber să-și vîndă felia lui de țară, dar, țara întreagă, ba!

Miraculoasele certificate se vor distribui pînă în ziua de 27 noiembrie '92, așa că abia atunci se va afla cu precizie cîți beneficiari sîntem de toți.

Lumea din fotoliu

După această dată, n-avem decît să împărțim capitalul, care va mai exista, la numărul beneficiarilor și vom afla valoarea de început a unui certificat de proprietate.

Bine fript cu tot felul de supe și ciorbe, românului i s-a atrofiat simțul încrederii și, știind el mai de multă vreme că numai ce-i în mîină nu-i minciună și-a scos actul de

proprietate la mezat. Petrecută pe alte meridiane, această faptă ar fi catalogată nesăbuintă, dacă nu chiar prostie, dar la noi ea se justifică foarte ușor. Și uite cum: marelui strateg al „privatizării de masă”, președinte în exercițiu al Agenției Naționale de Privatizare, este chiar dl. Adrian Severin, nuca goală din fructiera fesenistă, care s-a impus încă de la apariția sa prin economia românească, drept un harnic colportar de fraze lipsite de acoperire, dar exprimate hotărît în cel mai desăvîrșit limbaj de lemn.

Domnia sa și-a început intervenția cu prilejul ultimei înfățișări în fața națiunii, prin a invita populația țării

(continuare în pag. a III-a)

Mihai BRATU

IOAN N. CIOLAN (1899-1983)

I. Prin anii '70 foarte mulți sibieni puteau întâlni pe stradă, la magazin, la biserică etc. un bătrîn înalt, cu o statură dreaptă și demnă, cu o fizionomie blîndă, modest îmbrăcat, cunoscut de foarte multă lume. Mulți îl salutau cu „bună ziua domnule Ciolan” și se opreau să stea de vorbă cu el. Mai puțini se mărgineau doar la un salut discret, temîndu-se (și nu le reproșăm acest lucru) de ochiul omniprezent al securității, pentru că Ioan N. Ciolan era un vechi „dușman al poporului”. Ne facem o datorie de onoare pentru memoria acestai om, publicîndu-i succint viața și activitatea care să fie cunoscute și de sibienii mai tineri, pentru că tot ceea ce a făcut îl ridică la rangul de fiu de vază al acestor meleaguri.

S-a născut în 26 noiembrie 1899 în comuna Turnu Roșu, județul Sibiu. Părinții săi fiind țărani săraci, emigrează în anul 1900 în Oltenia, comuna Obîrșia, unde se angajează la o rudă îndepărtată care îi asigură o existență decentă. După terminarea școlii primare Ion N. Ciolan urmează cursurile școlii normale din Cîmpulung Muscel, ca bursier — le întrerupe în perioada războiului și le continuă la Școala Normală a Societății pentru Învățătura Poporului Român din București, obținînd diploma de învățător în 1920. Își satisface stagiul militar la Școala Militară de Ofițeri de Rezervă din Craiova, obținînd în anul 1921 gradul de sublocotenent. În anul 1930 obține diploma de licență în litere și filozofie la Universitatea din București.

1. Activitatea școlară, socială, publicistică și pe tărîmul cooperăției.

În 1921 a fost numit învățător la școala primară din Turnu Roșu, unde a funcționat pînă în anul 1935 cînd s-a transferat, tot în învățămînt, la Sibiu.

În comuna Turnu Roșu a instalat Școala primară într-un local adecvat, fost proprietatea C.F.R.-ului. Acolo a obținut crearea mai multor posturi de învățători, a înființat o bibliotecă școlară, ateliere, muzeu geologic, farmacie școlară etc. A înființat căminul cultural din comună. A reușit să introducă în comuna Turnu Roșu, în Sebeșul de Jos și în alte, curentul electric în mod gratuit, prin subvenții obținute de la stat. A inițiat și realizat îndiguierea terenurilor inundabile de lîngă Olt și Cibin și construcția de baraje. A ajutat mulți copii de țărani din zonă să frecventeze, ca bursieri,

școli de meserii, normale și licee. În 1921 a înființat și condus cooperativa de consum din Turnu Roșu. În 1923 a înființat Banca Populară din Turnu Roșu, ajungîndu-se la acordare de credite în valoare de 10 milioane lei în anul 1929.

A înființat și condus revista „Luceafărul” în cadrul Asociației Învățătorilor. A fost președintele Cercului cultural din regiune, conducînd timp de 10 ani munca de ridicare a satelor, prin înființare

Restituiri care ne onorează

re de cooperative și cămine culturale.

În 1931 a pus bazele Băncii Populare a învățătorilor din județul Sibiu și a secției de ajutor reciproc, reușind să ajute membrii cu credite de peste 10 milioane lei.

În 1927, a înființat, cu sprijinul Prefecturii județului Sibiu, un cămin cu 50 de locuri pentru studenții sibieni de la Universitatea din București.

Între 1940—1945 a obținut de la Ministerul Învățămîntului o subvenție de 800 000 lei anual, folosită pentru acordarea de burse pentru studenții fii și fiice de învățători din Sibiu.

În 1937 a reușit să obțină promulgarea în Parlament a unui proiect de lege prin care Ministerul Învățămîntului era autorizat să cedeze Asociației Învățătorilor din Sibiu un imobil din București, în care s-a amenajat un cămin studențesc pentru copiii acestora.

În 1931 a fost numit inspector școlar pentru județele Ciuc, Bacău și Roman.

În 1932 a fost numit inspector general pentru organizarea și îndrumarea cooperativelor școlare din toată țara.

În 1932—1933 a întocmit și publicat, în Editura Federației Înfrățirea din Sibiu, Calendarul cooperăției (200 pagini).

În 1940 a publicat lucrarea „Un fragment din zbuciumul vieții noastre economice, sociale și naționale din Sibiu”.

În noiembrie 1944 a publicat lucrarea „Catehismul vieții politice a românilor”.

În 1971 a publicat, în colaborare cu prof. dr. Viitor* V. Grecu, lucrarea „Visarion Roman — pedagog social” (Editura didactică și pedagogică).

Împreună cu Mihai Sadoveanu și cîțiva învățători, a întocmit cărțile de citire pentru clasele V—VII în anii 1925—1927.

Sub conducerea sa, ajutat de alți colegi a întocmit și tipărit toate tipurile de manuale pentru clasele I—VII în anul 1935. A tipărit în anul 1925 harta fostului județ Sibiu și Geografia județului pentru clasa a II-a primară.

În ultimii ani ai vieții a scris o serie de lucrări (parte aflate în manuscris): „Gheorghe Lazăr”, „Istoria cooperăției”, „Transilvania ultima prigoană maghiară” (publicată în străinătate, în anul 1980) și o istorie a Transilvaniei aflată actualmente sub tipar la Ed. militară. După anii '70, cînd a început să se ocupe de istoria Transilvaniei, a devenit în foarte scurt timp cunoscut, (ca un expert de excepție în domeniu) atît în țară cit mai ales în exterior, fiind frecvent vizitat de istorici străini (ex. prof. Hitchins din S.U.A.) fapt care l-a readus și mai mult în atenția autorităților opresive ale vremii.

În domeniul cooperăției (care a fost erezul vieții sale) a inițiat și înființat un număr de 16 cooperative. Exemple: Centrala cooperativelor școlare pe țară cu sediul la Sibiu; în 1934 împreună cu muncitorii și țărani din 17 comune ale județului a pus bazele Cooperativei forestiere „Negovanul” și a fabricii (tot cooperativă) de cherestea din comuna Tâlmăciu; în 1935 a organizat în Sibiu prima cooperativă de consum „Andrei Birseanu”; în 1935 a înființat împreună cu învățătorii din oraș și județ cooperativă de librărie „Spiru Haret”; în 1935 a inițiat preluarea-cumpărarea de către muncitorii fabricii de sticlă falimentare „Fleisig” din Avrig, care a devenit cooperativa „Gheorghe Lazăr”, funcționînd pînă în 1960, cînd a fost preluată de stat; în 1937 a înființat cooperativa meșteșugărească a muncitorilor cizmari și croitori din Sibiu; în 1937 a mobilizat viticultorii și pomicultorii români și sași din 15 comune ale județului, înființînd Cooperativa „Mihai Negură” din Miercurea Sibiului, dotată cu o pivniță modernă cu o capacitate de 40 de vagoane.

(va urma)

R. DACIAN

Concursul de AEROMODELE — zbor liber

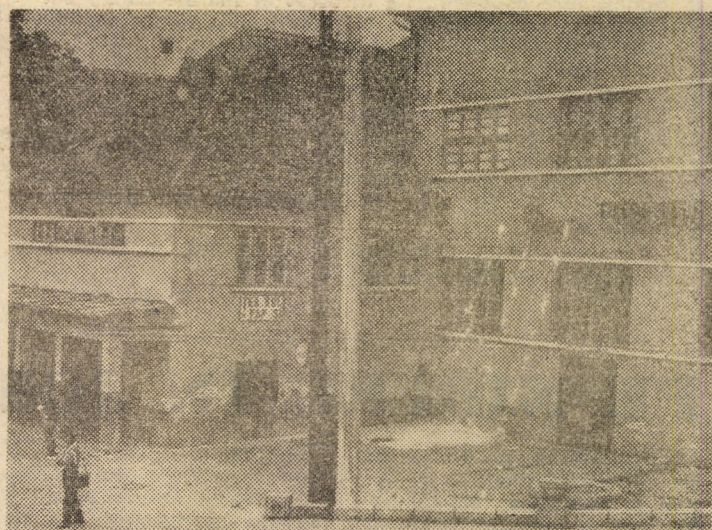
Sub semnul apropiatelor concursuri CUPA MONDIALĂ și CAMPIONATUL EUROPEAN la aeromodel — zbor liber, timp de cinci zile, Sibiuul a găzduit Campionatul național și Cupa Adrian Dan Urucu la aeromodel — zbor liber. La start s-au aliniat 14 seniori și 16 juniori, sportivi de înaltă performanță în domeniu, care cu multă rivnă au luptat pentru obținerea trofeelor. Astfel la clasa FIA seniori, pe primul loc s-a clasat GUȚA GHEORGHE, de la A.S. GAZ METAN Mediaș, obținînd 1500 puncte; pe locul doi — Popa Crîngu de la A.S. Avia București; pe locul trei — Popescu Marian de la aceeași asociație. La clasa SIA — juniori, pe primul loc s-a clasat Szell Csaba de la A.S. Metalul Salonta; locul doi — Constantinescu Horațiu de la A.S. Petrochimistul Pitești; locul trei — BUCĂZAR EUIZA de la A.S. GAZ METAN Mediaș. La clasa FIB, pe primul loc s-a clasat Popa Crîngu de la A.S. Avia București; locul doi — Balizs Csaba; locul trei — Cucuianu Petru de la A.S. Avia București. Clasa SIG, destinată numai juniorilor: pe primul loc s-a clasat Selegean Horia de

la A.S. Avia București; locul doi — Varia Alexandru de la A.S. Petrochimistul Pitești, de la aceeași asociație sportivă s-a clasat sportivul Constantinescu Horia. La clasa FIH, juniori, pe primul loc s-a clasat Selegean Horia de la A.S. Avia București; locul al doilea l-a ocupat Constantinescu Horațiu de la A.S. Petrochimistul Pitești, iar pe al treilea loc s-a clasat Szell Csaba de la A.S. Metalul Salonta. Pe echipe, rezultatul a fost așa cum se aștepta și anume: primul loc l-a cucerit A.S. Avia București, care a avut un număr mai mare de sportivi concurenți, cu 4017 puncte, pe locul II se clasează A.S. GAZ METAN MEDIAȘ, cu 3233 puncte; pe locul III, G.S.U. Prahova Ploiești, aceste clasamente referindu-se la clasa FIA Seniori. La juniori A.S. GAZ METAN MEDIAȘ obține locul I cu 2583 puncte, pe locul II Petrochimistul Pitești, cu 2331 puncte, iar pe locul III A.S. Metalul Salonta. În clasamentul general, primul loc îl obține A.S. Avia București cu 4017 puncte, locul doi este atribuit A.S. GAZ METAN MEDIAȘ, iar locul trei este cucerit de A.S. Metalul Salonta.

Memorialul ADRIAN DAN URUCU, fost aeromodelist din București căzut în timpul revoluției apărînd Televiziunea, este organizat în fiecare an (în anul acesta fiind la a treia ediție) — oferă juniorilor și seniorilor, pînă la 22 ani (atît a avut regretatul cînd a căzut secerat de gloanțele dușmane) diferite trofee. Astfel celui clasat pe primul loc i se oferă TROFEUL ADRIAN DAN URUCU, transmisibil, premii în bani și obiecte, medalii speciale. În anul trecut Trofeul a fost cucerit de sportivul junior GUȚA EMILIAN de la A.S. GAZ METAN MEDIAȘ. Fondurile organizării acestui Memorial sînt obținute din dobînzile la fondul creat de FUNDATIA ADRIAN DAN URUCU, fondată de familia defunctului și Federația Română de Modelism. Rezultatele Memorialului au fost: pe primul loc s-a clasat Szell Csaba de la A.S. Metalul Salonta, care a obținut Trofeul transmisibil, (o șapcă specială, o medalie și suma de 6000 lei plus 50 dolari); pe locul doi s-a clasat Constantinescu Horațiu de la A.S. Petrochimistul Pitești; pe locul trei BUCĂZAR EUIZA, de la A.S. GAZ METAN MEDIAȘ, cărora li s-a oferit o șapcă specială, o medalie și o diplomă.

Rezultatele obținute de sportivii prezenți la Campionatul Național, vor sta la baza alegerii Lotului Național pentru participarea la CUPA MONDIALĂ și CAMPIONATUL EUROPEAN de aeromodel — zbor liber, care se va organiza de către Federația Română de Modelism, Aeroclubul Central Român și Federația Internațională de Aeronautică (FAI) de la Paris, la SIBIU, în perioada 1—10 august 1992.

ing. Ilie Gh. IONESCU,
Secretarul Comisiei județene de modelism Sibiu

SIBIU — Teatrul de Păpuși și Cinema „Tineretului”

„DAI UN BI... BAN, DAR FACE!”

Azi, de la orele 17 și 20, la Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu puteți fi spectatori show-ului „DAI UN BI... BAN, DAR FACE!”. Vor evolua cunoscuții actori și cîntăreți: Tamara Buciuceanu, Dem Rădulescu, Mișu Potino, Oana Sirbu, George Nicolescu, Ovidiu Băciu, Daniela Ursulescu, Corina Arvinte, Viorel Popescu. Orchestra muzicală și acompaniamentul: „OPTIMIȘTI”.

Lumea ideilor: PETRE ȚUȚEA

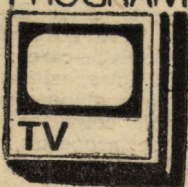
Vă reamintim că miercuri, 8 iulie, de la ora 22,45, pe programul I al TVR va fi difuzată partea a doua a emisiunii „Lumea ideilor — Petre Țuțea — mărturie inedită”. Realizator: Vartan Arachelian.

Noi apariții la Editura HUMANITAS

(în lunile iulie — decembrie 1992)

- Gilbert Abraham-Frois — „Economia politică” (în col. Biblioteca economistului);
- Julien Benda — „Trădarea intelectualilor” (col. Societatea civilă);
- Nicolai Berdiaev — „Sensul creației” (col. Gînditori ruși);
- Alain Besançon — „Originile intelectuale ale leninismului” și „Confuzia limbilor” (col. Societatea civilă);
- Raoul Bossy — „Amintiri din viața diplomatică” (col. Memorii — Jurnale);
- Martinus de Bracara — „Opere morale”;
- Piotr Ceadaev — „Scriitori filosofice” (col. Gînditori ruși);
- Emil Cioran — „Istorie și utopie” și „Căderea în timp” (seria Cioran).

PROGRAM

MĂRTI, 7 iulie 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. Telematinal. 10,00 Actualități. • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Ecran de vacanță. 10,55 Ferestre deschise spre Franța. 12,10 Ora de mu-

zică. 13,00 Interferențe. 13,30 Muzică pentru părinți. 14,00 Actualități. • Meteo. 14,20 Tradiții. 14,50 Avangardieră TV. 14,55 Preuniversitară. Admiterea în liceu — 1992. 15,30 Cursuri în limbi străine. 16,00 Muzică pentru toți. 16,30 Conviețuiri. 17,00 Actualități. 17,05 Repere transilvane. 17,35 Video-caseta muzicală. 18,00 Salut, prieteni! 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate. „Casa zburătoare”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Telecinemateca. „Tănase Scatiu”. 22,45 În fața națiunii. 23,15 Cronica Parlamentului. • Actualități. 23,45 Jazz-Fan. 0,05 Închiderea programului.

«Superlativele» săptămânii trecute

● Pentru că trăim la sinul aceluiași șarpe aspirant, să continuăm cu citate dintr-un fost colaborator: „Partidele sint organisme de clasă (unde-o fi clasa vorbitorului? — n.n.)... o clasă nu poate guverna (sic!) un popor... Singura soluție e un independent”. Oricum aș întoarce logica acestor citate, tot la Sorin Marpozan ajung, cel care, printr-o tușă pragmatică, spune: „Ceea ce propun eu e o schimbare profundă prin tehnocrație pragmatică, prin valoarea practică...” etc. etc. Spuneți-mi, ce dispăre mai repede, culoarea sau broasca? În dezacord cu restul lumii, există un scenariu sinistru: „precis vor încerca să-mi bage mințile în cap!” (subl. n.), spune dl. Marpozan, pierzându-și definitiv „alinamentul”... ● În 24 decembrie '89, Adrian Păunescu spunea: „Împrejurarea mă găsește... în anii aceștia grei (?) în care am publicat, sub regimul celei mai odioase cenzuri, sub tensiunea permanentă a suspiciunilor...” Pîngindu-se pe sine, A.P. și-a secăt fințina? Nici pomeneală, pentru că următoarele „versuri” erau adresate lui N.C., într-o scrisoare de lux: „Te spun că sinteți cel mai bun / Și cel mai curajos din lume, / Că ni-l veți da pe Moș Crăciun / Și ați sporit al tăriei nume”. Vreți o rimă „în Moș Crăciun”? Păunescu, ori păun! ● Precum un pilot în vrie, dl. Petre Roman era să piardă din „înălțimea sa”: vineri, 3 iulie, la ora 5.30, avionul spre Suceava era să decoleze fără el, nefiind trecut pe lista oficială a celor care „meritau” să asiste la canonizarea lui Ștefan cel Mare. Nu știu dacă sabia domnitorului merita să fie sărutată de elita F.S.N., dar dacă Petre Roman ar fi pierdut legătura cu istoria, precis ministrul de externe s-ar fi întors cu sabia la Istanbul. ● În ședință judecătorească, C.V. Tudor a „afluit”

ginduri patriotarde: „Eu nu voi mișca nici un deget (...), eu nu voi admite, cît sînt în libertate (...) cum oameni nevinovați ca Ștefan Andrei stau închiși...”. Așteptăm transmiterea Revoluției în indirect, pentru a ne convinge cum se afliau „revoluționa-

Sindromul Lăpușneanu

rii de cartel!” ● Între timp, d-na Rodica Becleanu „pompează autoritate” pe postul TV, iar dl. Theodorescu nu-și dezmente cefalo-încrederea în fața președintelui ales, dar nici E. Valeriu n-ar suporta o convorbire de duminică cu Radu Câmpeanu, care spune: „Un partid nu se moștenește (...) prin urmare, faptul că pe cineva îl cheamă Brătianu nu înseamnă că trebuie să fie neapărat proprietarul unei formațiuni politice...”. Dar dacă îl chea-

mă Câmpeanu, se poate? ● Transparența Președintelui este ca hîrtia de turnesol. În-diferent pe unde îl due pașii (domnului Măgureanu, care îi sponsorizează liniștea campaniei electorale), discursul domnului Iliescu pare a candida la o posibilă frază a săptămânii: Dacă voi nu mă vreți..., mă veți vota! Și astfel, electoratul și-a amintit de Lăpușneanu. ● O replică la TV: „Avem în teatru și comuniști, și liberali, și țărăniști...”, ne spunem replicile și ne înțelegem foarte bine” (Ion Caramitru). Parcă mai lipsește un ȘI... ● Un ziarist poate fi desființat (și așa ceva s-a întâmplat de curînd), pentru „motivul” că articolul său a „adus prejudicii poporului irakian și a lezât dreptul la demnitate și onoare” al conducătorului iubit. Propun această frază pentru îmbogățirea Legii presei! ● În rest, întrebarea săptămânii: Dacă SIDA se dobîndește și în vacanță, înseamnă că Sindromul Imuno-parlamentar Dobîndit de Autoh-toni va dispărea în perioada vacanței parlamentare?...

Andrei ILENI

Vraja puterii emanate

Foto: Sorin STANCIU

5 Prostia politică de performanță

Sînt momente cînd simți nevoia să faci o afirmație îndrăznească cu toate că știi bine că prin natura ei o să irite spiritul comun și deci ai să te trezești acoperit de o avalanșă de admonestări, care de care mai iritate, mai în zeflema. E o capcană pe care unii, în mod deliberat o întind, pentru amuzament, mediocrității și în care aceasta cade întotdeauna. Vă asigur că personal nu practic astfel de distracții. Deci, sînt cu deosebire serios cînd afirm că temnița comunistă a fost o excelentă școală intelectuală, sufletească și mai ales de caracter și, implicit, că nu-i fericesc pe cei ce au ratat ocazia să-i pășească poarta și... s-o promoveze. Da ați ghicit la cine vreau să mă refer: au fost mulți cei care au intrat, dar au căzut la examene, pe parcurs. Spun, deci, că bine ar fi fost ca în loc de patru milioane de foști membri de partid să fi avut azi patru milioane de foști deținuți. Am fi avut mult mai mulți oameni neclintii în convingeri, mai puțini înclinați spre compromisuri morale și nu atîta gata să se vîndă de cîte ori prețul oferit le suride. Din păcate sînta timpului, a rezistenței fizice, a cernut mărunt, astfel că acum avem prea puțini supraviețuitori, absolvenți ai gulagului, și aceștia sînt prea înțelepți pentru ca să se amestece cu făcătorii de politică.

Și cită nevoie avem de caractere! De oameni drepți, neclintii în credință! Constatăm zilnic degradarea stării generale a țării. Sistem stupefiant privind spectacolul jalnic al unui parlament rizibil, asistăm la o justiție paralizată de practicarea îndelungată a injustiției. Mijloacele de informare ne spun, dar observăm și direct, cu ochiul liber, creșterea activității infracționale și neputința complice sau ineptă a celor ce-au îmbrăcat uniformă pentru ca să apere legea și ordinea, dar n-o fac. Drogrile, prostituția și crima organizată sînt singurele domenii unde performanța noastră se apropie de cea a țărilor „avansate”. Despre restul citim în presă: „datoria externă a crescut de 7 ori față de 1989, în timp ce producția industrială a scăzut cu 40%, iar salariul real cu 30%.”

Închisorile comuniste ne-au învățat, pe unii dintre noi din fragedă tinerețe, că nimeni nu trăiește singur nici dacă e izolat, că ascunzîndu-ne slăbiciunile, faptele josnice, lașitățile, nu facem decît să le cumulăm amînîndu-le darea în vileag. Trece o vreme și consecințele se arată, la suprafață, eruptiv. Starea deplorabilă de astăzi a țării o probează, este efectul miilor de neomenii și nevrednicii comise dar, cu grijă, ascunse. Crime după crime s-au acumu-

lat și singele nevinovat strigă către cer. Țara zace ca de boală. Nu de punerea sub cheie a dosarelor, nu de acoperirea prin lege a crimelor avem astăzi nevoie, ci de spunerea răspicată a adevărului. Pentru vindicarea țării e nevoie de iertare. Dar nu poate fi iertare fără mărturisire și căință. „Și Domnul s-a căit că făcuse pe om pe pămînt și s-a mîhnit în inima sa”. (GENEZA 6,6). Să încercăm în inimile noastre acest dumnezeiesc sentiment, curățitor și mintuitor. Nu putem ieși în lumina de după 27 septembrie cu conștiințele întunecate, împovărate. Să-nngenunchiem pentru spovedanie. E timpul.

Constantin IORGULESCU

Ce-i al lui, e pus de-o parte

(Urmare din pag. 1)

la „bun simț și înțelegere”, reușind să devină un personaj straniu, care cerșete în frac, păstrîndu-și un aer de superioritate cu totul inexplicabilă. Nu insistăm asupra faptului că apelînd la bunul simț național, domnul Adrian Severin își neglijează propriul său bun simț, ci ne rezumăm să subliniem ceea ce dumnea-lui ne propune spre înțelegere: că abordăm „un model fără precedent” și lumea întreagă este cu ochii pe noi, că „multe se vor deslăși pe parcurs”, că „activitatea investiționară” (sic) va fi coordonată de niște instituții create înadins ca să inițieze novicii

„Un om ca toți ceilalți”

(Urmare din pag. 1)

Punctul 8 al Proclamației de la Timișoara trebuie să rămînă esența Platformei-Program a Convenției Democratice pentru alegerile generale și prezidențiale. Orice ar spune Iliescu, el reprezintă în ochii poporului fosta nomenclatură.

Cred că, implicit, campania electorală a început deja. Mi se pune un reportofon pe stradă, aproape la tot pasul și sînt asaltat cu întrebări la care trebuie să răspund. Campania electorală a Convenției Democratice trebuie să fie serioasă, făcută în mod profesionist, prin cît mai multe întâlniri directe cu publicul, căci deocamdată televiziunea folosește tot armele ei obiș-

nuite. La Putna s-a putut observa cum campania electorală a demarat deja. Nu au lipsit nici atacurile... S-a spus despre mine, în ziare, că nu știu „Crezul”. Ei bine, pot să vă asigur că îl știu.

Important e să-i cîștigăm pe cei nedecisi și de aceea aș opta pentru un stil franc, popular, de discuții sincere, de la om la om, prin scrisori... Acum cîteva zile a venit la mine un om din Alba Iulia, dispus să-și vîndă cele trei oi ca să-l batem pe Iliescu.

Am făcut apel la cadre didactice ca fiecare să convingă trei nedecisi: vă dați seama, la nivel național, cîți ar fi astfel cîștigați pentru C.D.

În sfîrșit, sînt încrezător asupra viitorului.”

În atenția cititorilor — certificatele de proprietate

În județul nostru, după cum ne mărturisea dl. director Mihai Oprea, de la Agenția Națională pentru Privatizare — Direcția Teritorială Sibiu — distribuirea carnetelor cu certificate de proprietate decurge normal: „Dacă în prima jumătate a lunii iunie lucrurile au mers mai greu, spre finalul lunii a crescut numărul celor care și-au ridicat carnetele. Noi ne-am așteptat în prima lună la un procent de 20—22%, dar a mers mult mai bine. La aceasta a contribuit faptul că oamenii au înțeles că aceste certificate reprezintă niște drepturi care le revin — dar deocamdată nu pot fi apreciate cu exactitate —, valoarea lor e garantată și nu atrag alte obligații. A început deja comercializarea certificatelor, ajungîndu-se de la cîteva sute la 25—30 000 lei. Afluența la centrele de distribuire este mare în aceste zile”.

Dacă în prima jumătate a lunii iunie s-au distribuit 22 000 de certificate, la finele lunii s-a ajuns la 99 714, ceea ce reprezintă 31%. Să menționăm că din total în mediul rural s-au distribuit 38 207 certificate, în proporție de 34,5%.

Gabriela BALAN

Ex nihilo nihil

L-am cunoscut în zilele fierbinți ale revoluției. Purta o pălărie demodată din fetru tare și un palton șos. Îl simțeam transpus, parcă absent la tot ceea ce se întimpla în jurul lui. Mi-a declarat solemn că a fost unul dintre opozanții vehemenți ai regimului ce-și trăia atunci ultimele clipe. N-am acordat prea mult credit frazelor sale agramate. Numele său însă mi s-a întipărit foarte repede în minte. În cele din urmă l-am văzut îndepărtîndu-se cu pași rari, aplecat de spate, lăsînd în urmă-i mireasmă suavă de... slănină rîncedă. L-am reîntîlnit după cîteva luni de zile. Format și călit numai la școala vieții (căci alte școli nu-i îngăduise tîrîcuța sa, veșnic protejată de aceeași pălărie demodată!) respectivul își descoperise peste noapte vocația de ziarist. Cugetînd, împreună cu ceata sa de „redactori” adunați de prin cele mai famate medii (cîrciumi, ospicii, pușcării) au... scremut ad-hoc o gazetă (de perete!) fără cap (precum domnia-sa) și fără coadă. Se chema că devenise „director” de

editură deși practic nu avea mai multe clase decît... trenul! Situîndu-se cu consecvență pe poziții conservatoare, gazeta sa a devenit repede leșul orașului, sfîrșind — în mod firesc — în adîncul hazanalelor. Multă vreme după aceea n-am mai auzit nimic despre el. Credeam că s-a dat definitiv la fund, acolo unde știam că ajunsese periodicul său. Mă înșelasem însă amar-nic. Nu la... fund ci tocmai în capul mesei (mai exact spus al maselor din străvechiul burg) ajunsese, propulsat fiind de către mai mulți naivi care-i acordaseră girul lor, în alegerile locale. L-am revăzut chiar în ziua festinului. Radia de bucurie și, cu un aer de superioritate repeta într-una: „Am invins. De-acum voi putea și eu să mă respect”. Am plecat de acolo cu un gust amar, convins că, în afară de propria-i persoană nu merita nimeni să-l mai respecte. Și brusc mi-a revenit în memorie celebrul adagiul rostit de către Lucretiu: „Ex nihilo nihil” (Din nimic nu se naște nimic).

Ion GIRONOD

în tainele artei investiției, un fel de firme de consultanță, unde bănuim că-și vor găsi adăpost și marii noștri specialiști care trudesesc la ora actuală pe la Agenția Națională de Privatizare. Mai la vale, într-un acces de modestie care nu-l prinde de loc, dl. Severin, ne mărturisește că „modelul fără precedent” este, de fapt, un model cehoslovac pe care trebuie să-l adaptăm la realitățile noastre. Cu astfel de preambuluri orice adevăr poate fi pus în dificultate, dar-mite niște presupuneri, niște căutări. Aceasta ar fi principala dar nu singura cauză pentru care cetățeanul strînge cu putere pasărea din mînă.

Să admitem însă că certi-

catul de proprietate nu e nici o cacialma și că va deveni cu adevărat o valoare. Cine îl cumpără? Cine are bani de riscat în ziua de azi? Cine își poate îngădui să investească în aceste certificate? Sigur că știm cine. Spre rușinea și nenorocirea noastră, în buzunarele acestora se vor concentra și micile noastre proprietăți, oferite nu atît pentru obținerea rănilor cît, mai ales, pentru închiderea gurii.

Ceea ce este sigur cetățeanul român este că ce-i a lui e sărăcia, și cineva are grijă să i-o pună de-o parte. Este absolut de înțeles că omul sărac se grăbește să primească bani siguri în schimbul unei proprietăți probabile.

Mica publicitate

VINZARI

S.C. BRINDUȘA vinde:
— frigider, congelator,
re, combine frigorifice, TV
color, marca N.E.I. Tel.
43 18 93; 44 33 95; 55 00 14.
— GEG —

DIVERSE

• Transpo: persoane și
marfă cu microbuze, autocamionete, camioane, urban și
interurban. Telefon 44 65 20.
(GEG)

• Vă invităm în GERMANIA
cu autocarul, în zilele de 11,
20 și 31 iulie. 11 000 lei. Te-
lefon 44 46 48. (1008)

DECESE

Un ultim omagiu celui
care a fost un prieten drag.
ȘTEFAN HINTZ (Buti)
Familia Vișan și Ica
(P.G.)

Cu adîncă durere fami-
lia anunță încetarea din
viață, după o grea suferin-
ță a lui

**PETRU GREGORIU
MAIOR**

— avocat —

deputat de Sibiu. Inmor-
mintarea va avea loc marți,
7 iulie în cavoul familiei
din Tîrnăveni, ora 13.00.

— 1011 —

Colectivul Muzeului Ci-
vilizației Populare ASTRA,
este alături de colega
Carmina Maior, regretînd
decesul tatălui ei.

— 1010 —

Sincere condoleanțe fami-
liei Cotoaban la pierde-
rea fiului

CLAUDIU

— 16 ani —

Fam. Dugulan Eugen (Si-
biu) — 1007 —

S.C. „SALUBRIS“ S.A. Sibiu

cu sediul în Sibiu, str. Valea Mare nr. 6, in-
stituie o LICITAȚIE PUBLICĂ pentru atri-
buirea în locație de gestiune a următoarelor
parcări:

- MALULUI
- AEROPORT
- RIULUI
- TIMIȘULUI
- JUSTIȚIEI
- B.J.A.T.M.
- CASA DE CULTURĂ — Dr. Stincă
- VASILE MILEA — ieșirea SUD
- HOTEL PARC
- PIAȚA RAHOVA

LICITAȚIA va avea loc în data de 15 IU-
LIE '92, ora 10, la sediul societății „SALU-
BRIS“. Participanții la licitație vor depune o
cerere scrisă și vor achita la casieria societă-
ții o taxă de participare de 1 000 lei.

— 311 —

S.C. „PRODCONSTRUCT“

S.A. SIBIU

Cu sediul în Sibiu,
str. Viile Sibiului nr. 1,

execută următoarele lucrări:

- CONFECȚII METALICE;
- IMPREJMUIRI DIN PREFABRICATE DE BE-
TON;
- ȘARPANTE UȘOARE.
- LAMBRIURI;

Relații suplimentare la telefoanele 41 48 93 sau
41 59 04 sau la sediul societății.

— 307 —

• Grupul de parlamentari
al județului Sibiu este pro-
fund îndurerat în urma de-
cesului Domnului deputat
PETRU MAIOR, militant pen-
tru dreptate, adevăr și tole-
ranță.

Sincere condoleanțe fami-
liei îndurerate. — P.G. —

Doar cu 5 lei

puteți procura
ZIARUL

la toate chioșcurile

Abonamentele se pot
face pînă în 25 ale fiecărei
luni.

Telefoane utile

Pentru a veni în sprijinul
cititorilor, prezentăm lista
unor instituții de larg interes
și numerele de telefon de ca-
re aveți nevoie în activitatea
de zi cu zi: Agenția CFR —
41 20 85; Oficiul de Pensii —
41 26 08; Forțele de Muncă —
43 35 03; Poliție — 43 09 24;
Poliția TF. — 43 10 41; Pri-
mărie — 41 62 90; Prefectură
— 41 73 33; Inspectoratul Șco-
lar Județean — 41 76 39; Ban-
ca de Dezvoltare — 41 56 16;
Banca Comercială — 41 61 62;
Banca Națională — 41 66 30;
„ALCOMSIB“ — 41 66 90; Ca-
mera de Comerț și Industrie
— 41 64 47; Agenția Națională
de Privatizare — 41 06 04; Sa-
lubritate — 43 27 74; Apă-Ca-
nal — 41 44 25.

Revenire

În ziarul nostru de marți,
30 iunie, promiteam că vom
reveni cu amănunte în ceea
ce privește cazul d-lui lt. col.
(r) MIHĂILESCU CONSTAN-
ȚIN, (condamnat de către Tri-
bunalul Militar Teritorial
București la 3 ani detenție
pentru încălcarea regimului
armelor și munițiilor și a con-
semnului), care din 29 iunie
a.g., ora 10.15 a declarat gre-
va foamei în Arestul Poliției
Sibiu. Sintem în măsură să
vă anunțăm că acesta a fost
mutat la penitenciarul Aiud,
unde a încetat greva foamei.
Informația ne parvine de la
Mihăilescu Octavian, fiul său.

Răspunsurile la întrebările etapei a V-a

1. În 1866 — Constituția a-
doptată proclamă România
monarhie constituțională.
2. Th. Roosevelt — a elaborat
„Declarația de independență“
prin care cele 13 colonii ame-
ricane își declară independen-
ța.
3. Pontius Pilat — impresi-
onant la vederea lui Iisus a
rostit „Ecce homo“ (Iată omul).
Cîștigătorul premiului eta-
pei a V-a (un minicasetofon
cu cîști, oferit de firma
„HERMANNSTADT“) este
GAL OVIDIU (18 ani).
Premii surpriză: invitații la
spectacolul „Dai un bi...Ban,
dar face“.

Un rege și mai mulți președinți

La sfîrșitul săptămîinii tre-
cute, la sediul Partidului Ro-
milor Nomazi și Căldărari a
avut loc o conferință de presă
prin intermediul căreia dl.
Ion Cioabă a dorit să clarifice
anumite probleme privind a-
cest partid. Numărul mare de
formațiuni ale romilor a dus
la o criză în rîndul acestei et-
nii, deoarece mulți aspiră la
ocuparea conducerii. La Cos-
tești — Vilcea, în 1991 a avut
loc un Festival al Romilor în
cadru căruia, în prezența a
citorva mii de romi și a lide-
rilor lor s-a propus ca Ion
Cioabă să fie numit rege (în
S.U.A. „bulibașă“ se traduce
prin King.) avîndu-se în ve-
dere că este și reprezentant
la O.N.U. al Țiganilor din Eu-
ropa, America de Nord și A-
merica de Sud. În decembrie
1991, la Tîrgu Jiu a avut loc
un Congres în cadrul căruia
18 formațiuni ale romilor au
discutat și hotărît ca I. C. să
fie rege, iar Bobu Nicolae pre-
ședinte al Uniunii Generale
a Romilor (creată prin desfiin-
țarea Uniunii Democratice a
Romilor) care are un prezi-
diu compus din 17 persoane.

Numirea lui Ion Cioabă ca
„rege internațional al romi-
lor“ a fost recunoscută de „U-
niunea Internațională a Ro-
milor“ cu sediul la Belgrad,
al cărei președinte este Rayko
Duriz. Relația între „Casa re-
gală“ din Turnișor și U.I.R.
din Belgrad se dorește a fi
aceea dintre legislativ și ad-
ministrativ. În urma ultimului
congres al romilor de la Si-
biu s-a ales un Comitet direc-
tor care are putere de decizie.
S-a intenționat ca, astfel, doar
cu aprobarea acestui comitet
să se asigure calitatea de pur-
tător de cuvînt al romilor di-
feritelor persoane fizice. „Casa
regală“ dorește să fie un „mi-
niparlament internațional al
romilor“ care să elaboreze un
statut internațional și să sus-
țină/obțină drepturi pentru a-
ceastă etnie. „Regele veghea-
ză și coordonează respectarea
corectitudinii în toate organi-

zațiile și nu ia hotărîri fără
comitetul director“. „Romii se
supun legilor statului, dar tre-
buie judecați în prezența li-
derilor lor“ ni s-a mai spus,
menținîndu-se că o curte de
judecată tradițională cum este
Cris continuă să existe.

Se urmărește de asemenea și
integrarea romilor în viața
politică, la nivel local și na-
țional. La nivel internațional
„Casa regală“ a cerut despă-
gubiri statului german pentru
cele suferite de romi în tim-
pul războiului, iar la 1 iunie
1992 Bundeskanzleramt a anun-
țat că ministerul federal al
finanțelor a luat în lucru ce-
rerile de despăgubire. În a-
doua jumătate a lunii mai a.g.
postul de radio Deutsche
Welle preluînd articole din
presa germană considera că
înainte de a cere despăgubiri,
Ion Cioabă trebuie să dea so-
coteală de distrugerile cauza-
te de Țiganii ce s-au stabilit
în casele etnicilor germani.

Se pare totuși că anumite
sume s-au dat de către statul
german, prin Țiganii Tzinti
conduși de Romani Roz, care
administrează banii primiți
ca despăgubiri și care au in-
trat în fondul Federației Etni-
ce a Romilor din România,
condusă de Gheorghe Nicolae.
S-a constatat însă că o parte
din acești bani au dispărut,
altă parte fiind schimbată la
negru. Nu doar banii ci și
alte ajutoare au dispărut fără
urmă. Ion Cioabă încearcă
prin centralizare să obțină un
control mai strict asupra fon-
durilor și întrebîndu-i acestor-
a, însă este contestat de di-
ferite fracțiuni ale romilor,
considerat ca nereprezentativ
de către unii și uzurpator de
către alții.

Avînd în vedere că numă-
rul organizațiilor și al lide-
rilor romilor este nu doar ma-
re dar se și suprapun, inter-
sectează și chiar autoanulează
este greu de stabilit care poa-
te fi considerat reprezentant
legitim și cine nu.

Marius GHEORGHIU

• P.N.Ț.G.D. — Vineret prin intermediul ziarului „21 —
Radical“ vă oferă șansa unor premii substanțiale. Pre-
miul etapei a VI-a este oferit de firma „HERMANN-
STADT“ SRL (str. Mitropoliei nr. 7) și constă în 15
CASETE AUDIO INREGISTRATE, SIGILATE.

CONCURSUL „AS“

Cupon de participare-etapa VI

1. Care a fost cel dintîi stat parlamentar din
Europa?

- a) Franța;
- b) Anglia;
- c) Belgia;

2. Cine este socotit primul cronicar român?

- a) Grigore Ureche;
- b) Ion Neculce;
- c) Miron Costin.

3. Unde a fost botezat Iisus?

- a) în Iordan;
- b) în Betleem;
- c) în Nazaret.

NUMELE _____ PRENUMELE _____

ADRESA _____

VEL. _____

VIRSTA _____ SEMNATURA _____

■ Depuneți cupoanele cu varianta corectă (încercuți!)
la adresa: P.N.Ț.G.D. — Vineret, str. G-ral Magheru nr.
3; 2400 — Sibiu ■ Ultima zi de primire a cupoanelor este
vinerea ■ Pot participa toți tinerii între 14—24 de ani
■ Tragerea la sorți și premiarea are loc sîmbătă, la ora
17.00 la sediul P.N.Ț.G.D. — în prezența concurenților.

■ RETINETI! Participînd la ciclul „Dialoguri săp-
tămînale“ — în fiecare miercuri, ora 17.00, la sediul
P.N.Ț.G.D. — aveți o șansă în plus să răspundeți corect
la întrebările concursului „AS“.